

Eğitimde Kimin Rolü Nedir

– Eyüphan KAYA · 29 Eylül 2010

İnsanlık adına hangi literatüre bakarsanız muhakkak ki talim terbiyenin önemine vurgu yapan bir birçok ifade bulursunuz; Atasözleri, Deyim, Menakıp, Asar, Hadis, Ayet vs...

Eşit vatandaş ölçülü, bilinçli bir tüketici olmak için kaliteli bir talim terbiye gerek. Aksi takdirde dünya bu yoğun ve artan nüfusla nasıl huzur bulacak, paylaşımcı olmayı nasıl becerecek, mutluluğu nasıl yakalayacak?

Ne acıdır ki bu ehemmiyete rağmen, gelişme sürecinde olan ülkemizde eğitime-öğretime yaklaşım biçimi yüzeyseldir, sayısaldir; bir derece öğrenmeye yöneliktir. Eğitimde kalite ve keyfiyete gelince üzüntüyle belirteyim ki çoğu zaman ikinci planda ya da hiç kale alınmamaktadır. Örneğin bir ilköğretimin başarısı ortaöğretime yerleştirdiği öğrenci sayısı ile orantılı olarak değerlendirirken, lisenin başarısı Yüksek Öğretime kazandırdığı başarı oranıyla ölçülüyor.

Hani bu sürecin adı eğitim – öğretimdi? eğitim bu işin neresine kaldı? Demezler ki şu bu kurumda her hangi bir kavga gürültü oluşmuyor, saygın, düzeyli insan yetişiyor; dolayısıyla bu yönüyle başarılı bir kurumdur, çünkü kaliteli insan yetiştiriyor. Bu yönüyle bir okul milli eğitim camiasında kale alınmıyor, birileri okulu adına böyle bir başarıdan bahsederse bazıları; "okulunun başarısızlığını gizliyor" diye bıyık altında gülüyor.

Peki genel liselerin öğrenci profilini ele aldığınız zaman taş çatlasa akademik başarısı %10'u geçmez yani %90'ı başarısız mı? Acaba?

Eğer bir öğretim kurumumuz,

dirayet sahibi,

kendini ifade edebilen,

mert,

dürüst ve medeni cesarete sahip insan yetiştiriyorsa, fevkalade başarılıdır, ki bir çok okulda bu başarı oranı önemsenecek düzeydedir, bu özellikleri öğrencinize kazandıramamışsanız o zaman okul misyonunu yerine getirmemiş demektir.

Beni üzen şey, milli eğitimin bu konuda bir kriterinin olmayışı, dolayısıyla nitelikli bir toplum yetiştirmekte zorlanıyoruz.

Hasılı kelim işin aslına gelirse; Eğitim-Öğretim sürecinin asıl paydaşları ve aktörlerine gelmek lazım.

Yönetici,

Öğretmen,

Veli ,

Öğrenci,

Toplum.

Dünyanın en saygın kitlesinde yer alan öğretmenim! kendini tanır mısın? Mesleğinin önemini farkında mısın? Acaba?

ÖĞRETMEN

Öğretmen ,hiçbir zaman işini maaşıyla kıyas etmemelidir,

Öğretmen, öğrencisini okul içinde ve dışında gözleyebilmeli ,hatta mezuniyet sonrası dahi arkasında, yanda olmalıdır

Öğretmen, yetiştirdiği iyi bir öğrencinin sevaplarında, zayıf bir öğrencinin günahlarında kendisinin de payını olduğu bilmelidir,

Öğretmen, sevgiyle öğrencisine yaklaşımlı ,sabırla yetiştirmeli, kendisine hoşgörüyü telkin edip kazandırmalıdır,

Öğretmen ,hem güncel hem mesleki ve kültürel meselelerde devamlı bir değişim ve gelişim içinde olmalıdır.

Öğretmen, hiçbir zaman ama hiçbir zaman "bana ne elin çocuğundan" dememelidir.

Öğretmen, geleceğin insanını yetiştirdiğini bilmeli ona göre öğrencisini dünya ölçülerinde yetiştirmelidir,

Öğretmen, gerekirse ev ziyaretleriyle veliyi de eğitmelidir,

Öğretmen, tebessümü yüzünde eksik etmemeli durgun olmasının kızgınlığına işaret ettiğine delil olarak yetmelidir.

Öğretmen, geleceğe güvenle bakan,dinamik,iyilik sever bir insan olarak tanınmalı ve bilinmeli ki toplum üzerinde ağırlığı olsun,

Öğrencileriyle yüz göz olan, velisiyle sataşan, çocuğun eksiklerini sayarak başarısızlığını

örtüp,özeleştiriden kaçan kimseler; aslında öğretmen değil, kanuni bir fırsattan yararlanarak Milli Eğitim Bakamlığının bütçesinden yararlanan zamane memurlarıdır,

Bu hakikatlere hayır diyebilecek öğretmen olabilir mi?

VELİ

Veli,farkında mıdır? Ki eğitim öğretimin asıl faydalananı kendisidir, Bakanlığın yeni yaklaşımına göre

"okul veliye hayırlı bir evlat yetiştirmek için yardımcı bir kuruluştur" denilmektedir.Hal böyleyken veli bu işin neresinde? ülkemizin batısında veli eğitim öğretim sürecine aktif bir katkı yaptığı halde,bizim velimiz çocuğunu sadece okula göndermekten başka bir şey yaptığı yok maalesef. Bu açıdan bir ayağımız aksak gidiyor.

Veli dediğin öğrencisini sormalı,okul aile birliğine aidatını ödemeli bizzat aile birliğiyle işbirliği içinde

olup gerekirse bil fiil okula katkı yapabilmelidir.eğer veli okula soğuk bakarsa öğrencisi donuk bakar

değil mi? Maalesef burada bağcıyla uğraşmaktan özümü yeme fırsatını bulamıyoruz.Sonradan diyoruz ki okula gidip de ne olacak?

İDARECİ

İdareci olarak okul müdürü namlunun ucunda olup her türlü eleştiriye maruz kalmaktadır.Varsa yoksa

okul müdürü,öğretmen şikayet eder,öğrenci şikayet eder,veli rahatsız eder üstelik üst yönetimden gelen fırça da çabası.Gel de bu sıkıntılara göğüs ger.Halbuki hepimiz okul müdürüne moral ve motivasyon vermeliyiz.

Nedenine gelince müdür okulun başı bir numaralı sorumlusudur,Öğretmenine moral ve motivasyon vermekle yükümlüdür,Öğrenciye okulu sevdirmeli emin bir kurum olduğunu bu kurumda yapılan her şeyden asıl maksat eğitim öğretime bir kalite katmak olduğu inandırmalı velilerine bu güveni vermelidir.Okulu Müdür yönetir ve her işinden sorumludur,Müdür somurtkan olmamalı,bağırıp çağırmmamalı,kendini yenileme arayışı içinde olup öz eleştiriye açık olmalıdır.

ÖĞRENCİ

Öğrenciye değinmedim ,çünkü bu telaş ve heyecanın asıl amacı öğrenciyi yetiştirmektir,hamurunu iyi yoğurmaktır,o ter u taze fıdanları bakımlı yetiştirmektir.Öyleyse öğrenciden şikayet etmeyeceğiz.Veli ,öğretmen, idare, Rehberlik servisi işbirliğinde öğrenciyi tanıma ve eksiklerini tamamlama yollarını aramalıyız.

TOPLUM

Toplumun öğrenciye karşı ayrı bir sorumluluğu vardır,neticede bir öğrenci birinci derece de kendine, ailesine, çevresine faydalı olsa da, dolaylı olarak tüm topluma faydası dokunur. Mesleği ne olursa olsum kamu hizmetine adayacak,topluma hizmet edecek.Bu münasebetle bir vatandaş, hiç tanımadığı kimse olsa dahi, öğrenciye ilgi, alaka göstermekle yükümlüdür,destek vermek durumundadır.Eskiden ilimle uğraşan medrese talebelerinin ihtiyaçlarını halk temin ederdi.Bu günde Tıp,Hukuk,Mühendislik,Eğitim alanına

Kanaatim o ki eğitim kurumları ve eğitim çalışanları daima bir numaradır devletin diğer kurumları okullara katkıda bulunmakla yükümlüdür.Çünkü toplumun geleceği yetiştirdiği bilgili ve bilinçli insanların katkısıyla yücelir.

Bu tespitlerin ışığında diyorum ki, herkes kendine düşen rolü üstlenmeli,daha çok çalışmalı biri diğerini eleştirmekten vazgeçip gerektiğinde özeleştiri yapabilmelidir.Herkes, acaba ben bu gün eğitim öğretim için ne yaptım? Sorusunu kendine sormalıdır.

Bu tespit ve temennilerle 2010-2011 eğitim öğretim yılının daha verimli geçmesi dileğiyle diyorum,herkese başarı, huzur ve mutluluklar diliyorum.

Eyüphan KAYA, Eğitimci-Yazar